

sociale tilfælde og ulykkelige situationer. Vi ser jo f.eks. et stort antal tilfælde, hvor udenlandske fædre har kidnappet et barn og efterfølgende i deres hjemland nægter at udlevere barnet til moderen.

Skulle der ikke blive flertal for en forkastelse af dette lovforslag, bortset fra kapitel 5, så synes vi i hvert fald, at § 6 skal stryges. I § 6 siges det, at en mand, som har haft et seksuelt forhold til moderen i den periode, hvor hun er blevet gravid, har ret til at få prøvet, om han er barnets far.

Vi synes også, at § 8 som tidligere nævnt skal stryges. Vi synes ikke, det skal være en pligt, at moderen skal oplyse, hvem der er eller kan være barnets far. Vi synes, det er rigtigt, at barnet har et krav på at få at vide, hvem der er faderen, men de her sanktioner, der altså som noget nyt tages i anvendelse, er en forringelse af kvindens stilling til fordel for mandens, og det kan vi ikke acceptere.

Ifølge den nugældende lov om børns retsstilling, § 10, stk. 2, kan statsamtet fritage moderen for oplysningspligt, og det gør det, som jeg tidligere nævnte, og som justitsministeren også har nævnt, i vidt omfang. Den administrative praksis er efter 1966 blevet meget mere liberal, så fritagelsen meget ofte meddeles, hvis moderen er fyldt 25 år og hendes sociale og økonomiske forhold er så nogenlunde rimelige. Er moderen under 25 år, meddeles fritagelsen, hvis hendes sociale forhold er særlig gode.

Vi må i lighed med SF sige, at vi er modstandere af, at man laver denne mulighed for fremover at forpligte moderen til at oplyse, hvem der er faderen. Der kan være årsager, som det tidligere har været nævnt i debatten, der tilsiger, at en kvinde altså ikke er interesseret i at fortælle, hvem der er faderen, og der må det stille sig over barnets mulighed for at få at vide, hvem der er faderen. Vi må indrømme, at generelt set er det udslaggivende for, at vi vil være modstander af forslaget.

Vi håber, at specielt Socialdemokratiet og regeringen vil besinde sig, og vi håber i lighed med SF og andre partier herinde på, at det vil ske meget snart og inden sommerferien, så vi har et lidt andet grundlag at debattere på, når vi endeligt skal tage stilling til forslaget efter Folketingets sommerferie.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Jeg tager ordet nu – jeg ville egentlig have taget det tidligere, men forretningsordenen gør jo, at vi ikke kan tage korte bemærkninger til korte bemærkninger – fordi hr. Skaarup tidligere stillede det spørgsmål til regeringen, hvad det er for et menneskesyn, regeringen har. Det var i forbindelse med, at kvinderne nu skal fortælle, hvem der er eller kan være far til deres barn.

Jeg er nødt til at spørge hr. Peter Skaarup, om det kun er kvinder, der er mennesker, eller om mænd også er mennesker. Bør det ikke være sådan, at både mænd og kvinder har de her rettigheder, eller er der så lidt mandfolk tilbage i hr. Peter Skaarup, at han har kastet det hele bort og nu kun taler én sag?

Hr. Peter Skaarup sagde, at han er enig i sigtet, at fædrenes rettigheder skal være bedre, men var i øvrigt imod alt i lovforslaget. Så er spørgsmålet til hr. Peter Skaarup: Hvordan sikrer man så fædrenes rettigheder bedre end i dag, hvis ikke det er på den måde, som ministeren har foreslået?

Jeg er nødt til at konkludere, at efter hr. Peter Skaarups indlæg er jeg i hvert fald ikke i tvivl om, at Frihed 2000 er for lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Peter Skaarup gav i sin ordførertale direkte eller måske indirekte udtryk for, at han var bekymret for ægteskabets status, fordi man på den her måde ligestiller ugifte forældre med gifte.

Jeg vil gerne spørge hr. Peter Skaarup, om han helt ser bort fra, at 40 pct. af de danske børn, der fødes hvert år, fødes i faste samlivsforhold, hvor forældre ikke er gift. Så befolkningen har sådan set selv besluttet, hvad den vil. Folk vil gerne bo sammen, de vil gerne have børn, men de vil ikke giftes, og de vil gerne tage det samme ansvar for deres barn, de vil gerne erklære sig som forældre til barnet, de vil gerne have den fælles forældremyndighed, men selve ægteskabet har de altså ikke taget sådan frygtelig alvorligt.

Vil Dansk Folkeparti nu indføre en eller anden form for stempling af det, som nu hedder børn uden for ægteskab? Skal man nu kalde det uægte børn eller sådan noget for ligesom at demonstrere, at der er forskel på at være født i ægteskab og uden for ægteskab?